

Můj první 84. Hronov - den pátý

Emoce, napětí a uvolnění, pláč i smích

Umění by mělo vzbuzovat emoce, divadlo je o emocích a to nejen na jevišti, mezi jevištěm a hledištěm a v hledišti. Klasické inscenace bychom takhle určitě mohli vnímat. Co se stane, když diváka vtáhneme do inscenace nejen psychicky, ale pokud se i fyzicky stane součástí hry. Z pohledu diváka musím říct, že je to bezva. Divadlo **BUDETO!** vytvořilo nový jednotící prostor pro společné přestavení **O Jančuškovi a Marčušce**, sice jsme byli spíše pasivními divákoherci, ale bavilo mě to.

Úterý bylo pro mne ve znamení silných emotivních zážitků. Inscenace **Pochyby** byla bezpochyby tím nejsilnějším, co jsem na JH viděla. Nevyvolali ve mě jen momentální vzrušení, které se jakoby dralo z mého nitra ven. Vlastně nevím, jestli mě vůbec někdy divadlo takhle zasáhlo. Velmi dobrým ukazatelem je publikum. Struktura publika na JH je velmi pestrá, spíš mladá a mnohdy reaguje na akce a slova, která z jeviště vnímá spíše v té primární úrovni vtipu nebo gagu. Pochyby byly tak kompaktní dílo, že se tato určitá povrchnost vnímání vůbec neprojevila. Byli jsme natolik lapeni do inscenace, v takovém napětí a vnitřních pochybách o tom kde je pravda? kde je dobro? kde je morálka?, že jsme hltali každé slovo, gesto, zvuk, stín ... Po představení jsem si oddechla, můj hrdina byl hrdina, ale teď když to píšu jsem trochu na pochybách. Divadlo **SoLiTEater** odvedlo profesionální výkon na velmi vysoké úrovni a kdybych měla možnost, tak bych je ráda viděla znovu. Najdu odpovědi na divadle nebo v sobě?

Příběh z povinné četby z mých školních let převedli na scénu studenti z divadla **HOP-HOP** v příběhu **Tak tohle je naše Leni?!** Spojení minimalistické scény se silným příběhem, činohry s pohybovým divadlem, tvořilo integrální dílo přesahující studentské divadlo.

Před usnutím jsem své emoce ze zhlédnutých představení doplnila ještě o klasickou komedii **Revizor** v podání DS **Ty-já-tr / HROBESO**. Velmi dobrá inscenace s neotřelou kompozicí všech divadelních prvků. Srovnávat představení z mého pátého dne JH je pro mne obtížné, velmi odlišné žánry i cíle jednotlivých děl, ale protože jsem se dnes už jednou zabýval publikem, použiji jej pro mezidruhové srovnání. Když jsme přicházeli do hlediště na Revizora, část diváků si už preventivně sedala na kraj s tím, že brzo odejde. Pokud jsem si mohla všimnout, tak nikdo z nich neodešel. I tohle představení nám dalo více než jsme očekávali a tak úterý JH bude pro mne jeden z nejlepších hronovských dní.

Alice Formánková